

Een man kan de was doen

De zeven schrijvers zijn allemaal zó dol op Omo dat ze acte de présence gaven in De Kring.

Het hoogtepunt van afgelopen week was ongetwijfeld de presentatie van Heleen van Royens nieuwste boek in nachtclub Panama in Amsterdam. Deze schrijvende huisvrouw wordt elders al in dit nummer geknipt en geschoren (zie pagina 68). Zelf hielden wij ons onledig met een ander creatief huisvrouwencollectief. In de Amsterdamse kunstenaarssociëteit De Kring werd de verhalenbundel *Waarom was ik nog voor jou* gepresenteerd. Het gaat hier om wat in marketingtaal een *incentive* heet: een weggeefboekje met verhalen van **Yvonne Kroonenberg**, Jessica Durlacher, Martin Bril, Lydia Rood, Marjan Berk, Naima el Bezaz en **Jan Kuitenbrouwer**. Het weggevertje, dat als ondertitel heeft: *Zeven verhalen over mannen en wassen*, zit vanaf 10 mei op een fles Omo Color LiquiGel. De zeven schrijvers zijn alle-

maal zó dol op Omo dat ze stuk voor stuk acte de présence gaven in De Kring. Het boekje dient een emancipatoir doel, namelijk om de man eindelijk eens aan de was te krijgen.

Voor de Marokkaanse schrijfster **Naima el Bezaz**, op de foto naast Volkskrantjournalist **Arjan Peters**, is dat trouwens geen heikele kwestie. We citeren pagina 37 van het Unileverboekje: "Naima woont samen met haar man, die de was voor zijn rekening neemt. Naima zelf laat de was namelijk altijd krimpen of verkleuren.

Door elke avond lekker te koken maakt ze dat weer goed." Zoals het er nu staat, lijkt het alsof koken en krimpen elkaar moeten compenseren, maar u begrijpt de bedoeling.

Wat ons op deze boeiende middag vooral opviel, was de spanning tussen creativiteit en dienstbaarheid. **Martin Bril** (naast **Jessica Durlacher**

wat ons op deze boeiende middag vooral opviel, was de spanning tussen Creauviter en dienstbaarheid. **Martin Bril** (naast **Jessica Durlacher** en producent **Paul Sebes**) pakte het misschien nog het beste aan. De chroniqueur stond zo'n ongehoorde partij te slijmen bij zijn sponsor dat zelfs Unilever-manager Bert Beij er enigszins zenuwachtig van werd. "Ik ben opgegroeid tussen de zeep," opende Bril. "Mijn vader werkte voor Unilever en onze hele

garage stond vol met waspoeder. Als kind is mij de geur van Omo

met de paplepel ingegoten." En hij vervolgde: "Mijn moeder vulde door al die overvloed het zeepvakje van de wasauto-maat tot de rand met Omo." Knappe jongen die mij mijn honorarium nog afpakt, leek de succescolumnist te denken. Duidelijk was dat zijn collega's het over een andere boeg moesten gooien.

De opmerkelijkste gast was overigens staatssecretaris **Khee Liang Phoa**, wiens demissionaire status alweer twee keer zo lang is als zijn actieve periode. Hij kreeg het eerste exemplaar. Met recht: aan vrije tijd zal het hem straks niet ontbreken. |

